

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3Ek/687/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119277503
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Bomborová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2020:6119277503.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: Slovenská kancelária poisťovateľov, so sídlom Bajkalská 19B, 826 58 Bratislava - Ružinov, IČO: 36 062 235, v konaní právne zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava-Petržalka, IČO: 36 613 843, proti povinnému: L. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX K., v konaní právne zast. JUDr. Luciou Fabriciusovou, advokátkou, so sídlom AK v Banskej Bystrici, Komenského 18B, o vymoženie 2.616,65 EUR s príslušenstvom, vedenej u súdneho exekútora JUDr. Stacha Chladného, so sídlom exekútorského úradu Stráž 3/223, 960 01 Zvolen, pod sp. zn. 350EX 235/2019, o námietkach oprávneného proti upovedomeniu o zastavení exekúcie a výzve na úhradu trov súdneho exekútora, o sťažnosti povinného voči uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 3Ek/687/2019 zo dňa 21.04.2020, takto

rozhodol:

- I. Súd uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 3Ek/687/2019 zo dňa 21.04.2020 vo výroku I. m e n í tak, že súd námietky oprávneného voči upovedomeniu o zastavení exekúcie a výzve na úhradu trov súdneho exekútora zamieta.
- II. Súd uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 3Ek/687/2019 zo dňa 21.04.2020 vo výroku II. z r u š u j e.
- III. Povinný n e m á nárok na náhradu trov sťažnostného konania.

o d ô v o d n e n i e :

1/ Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 29.04.2019 domáhal od povinného vymoženiu 2.616,65 EUR s príslušenstvom na základe exekučného titulu - rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 6Csp/71/2017 zo dňa 29.01.2018 a uznesenia Okresného súdu Zvolen sp. zn. 6Csp/71/2017 zo dňa 23.07.2018 (ďalej aj ako „exekučné tituly“). Súd vykonaním exekúcie poveril dňa 10.05.2019 súdneho exekútora, JUDr. Stacha Chladného, so sídlom Exekútorského úradu Stráž 3/223, 960 01 Zvolen, ktorý ju vedie pod sp. zn. 350EX 235/19.

2/ Súdny exekútor dňa 16.12.2019 vydal upovedomenie o zastavení exekúcie (ďalej len „upovedomenie“) a výzvu na úhradu trov exekútora (ďalej len „výzva“) podľa ustanovenia § 61n ods. 1 písm. g) zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“) z dôvodu, že na majetok povinného bol vyhlásený konkurz a zároveň vyzval oprávneného na zaplatenie náhrady výdavkov exekútora vo výške 72,- EUR. Voči upovedomeniu a výzve oprávnený podal v zákonom stanovenej lehote námietky, v ktorých uviedol, že so zastavením exekúcie nesúhlasí, nakoľko pohľadávka vymáhaná v tomto konaní je pohľadávkou zo zodpovednosti za škodu spôsobenú na zdraví v zmysle § 166c ods. 1 písm. d/ ZoKR, ktorej sa ustanovenie § 167f ods. 2 ZoKR výslovne nedotýka.

3/ Vyšší súdny úradník aplikujúc ustanovenia § 61n ods. 1 písm. g/, ods. 3, ods. 4 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) o zmene a doplnení ďalších

zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“) a § 166c ods. 1 písm. d/ zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej len „ZoKR“) uznesením zo dňa 21.04.2020 námietkam oprávneného voči upovedomeniu o zastavení exekúcie a výzve na úhradu trov exekútora vyhovel a zrušil upovedomenie o zastavení exekúcie. Exekučné konanie bolo vedené na základe exekučných titulov - rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 6Csp/71/2017 zo dňa 29.01.2018 a uznesenia Okresného súdu Zvolen sp. zn. 6Csp/71/2017 zo dňa 23.07.2018. Dôvodom podania námietok oprávneného proti upovedomeniu o zastavení exekúcie a výzve na úhradu trov súdneho exekútora voči povinnému bola skutočnosť, že pohľadávka, ktorá sa vymáha v tomto exekučnom konaní je v zmysle §166c ods. 2 ZoKR pohľadávkou nedotknutou. Z exekučných titulov jednoznačne vyplýva, že sa jedná o pohľadávku, ktorá vznikla z titulu náhrady z poistného plnenia tzn. ide o pohľadávku zo zodpovednosti za škodu spôsobenú na zdraví v zmysle § 166c ods. 1 písm. d) ZKR t. j. pohľadávka oddĺžením nedotknutá. Ide o pohľadávku, ktorej sa oddĺženie netýka a je zachované v celom rozsahu, pričom je právne irelevantné, či si veriteľ v konkurze pohľadávku prihlási. Vzhľadom na funkciu takejto pohľadávky zákon zachováva jej vymáhateľnosť v celom rozsahu počas oddĺžovacieho konania a aj po jeho skončení. Zákon však umožňuje veriteľovi v konkurze prihlásiť si nedotknutú pohľadávku prihláškou, čo má vplyv na plynutie premičacej doby (v dôsledku podania prihlášky) a na možnosť pomerného uspokojenia v rozvrhu výťažku. Neprihlásenie pohľadávky prihláškou nemá za dôsledok jej nevymáhateľnosť. Pohľadávka je v plnom rozsahu vymáhateľná počas konkurzu a aj po zrušení konkurzu rovnako aj počas konania o určenie splátkového kalendára ako aj po jeho skončení. Vyšší súdny úradník na základe uvedeného konštatoval, že súdny exekútor vydal upovedomenie o zastavení exekúcie a výzvu na úhradu trov súdneho exekútora v rozpore s § 166c ods. 1 ZoKR, keďže v tomto exekučnom konaní ide o pohľadávku nedotknutú v zmysle §166c ods. 1 písm. d) ZKR a z toho dôvodu je nutné v exekúcii pokračovať. Vzhľadom na uvedené s poukazom na § 61n ods. 4 Exekučného poriadku námietkam oprávneného vyhovel a upovedomenie o zastavení exekúcie zrušil.

4/ V zákonom stanovenej lehote podal voči uzneseniu sťažnosť povinný. Subsumovanie pohľadávky pod zákonné ustanovenie § 166c ods. 1 písm. d/ ZoKR nepovažoval za správne. Oprávnenému vznikla pohľadávka na základe zákonnej povinnosti nahradiť škodu namiesto povinného, za ktorú zo zákona zodpovedá. Postih Slovenskej kancelárie poisťovateľov však má voči nemu charakter náhrady za poskytnuté plnenie a nie nároku na náhradu škody, keďže ide o subrogačný postih proti tretej osobe. O tom, že právo Slovenskej kancelárie poisťovateľov proti tomu, kto zodpovedá za škodu na náhradu toho, čo za neho plnila (§ 24 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ďalej len „zákon o PZP“), je regresným právom a nie právom na náhradu škody, konštatoval Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení z 28.10.2011, sp. zn. 4Cdo/284/2010. Záver, že pohľadávku nemožno považovať za nárok na náhradu škody pôsobenej na zdraví alebo úmyselným konaním podľa § 166c ods. 1 písm. c/ ZoKR konštatoval Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozhodnutí zo dňa 27.11.2019, sp. zn. 7Cdo/162/2019. Pohľadávka kancelárie je postihovým právom vyplývajúcim priamo zo zákona, ktoré nie je právo na náhradu škody, pričom v tomto smere poukázal na iné rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 1Cdo/73/2019, podľa ktorého právo poisťovne domáhať sa od poisteného náhrady sumy vyplatennej poškodeným nie je odvodené od práva poisteného, ktoré by na poisťovňu prešlo v zmysle ustanovení OZ, ale ide o osobitný priamy nárok poisťovne proti poistenému na základe poistného vzťahu, upraveného zákonom o povinnom zmluvnom poistení. Súd tak nesprávne posúdil pohľadávku, ktorá sa vymáha v predmetnom exekučnom konaní, pretože táto pohľadávka nie je pohľadávkou zo zodpovednosti za škodu spôsobenú na zdraví v zmysle § 427 Občianskeho zákonníka, ale je to pohľadávka regresná podľa § 24 ods. 7 zákona o PZP, a teda nemožno túto pohľadávku posudzovať ako nedotknutú pohľadávku podľa § 166c písm. d/ ZoKR. Exekútor tak postupoval správne, keď po zverejnení rozhodnutia o vyhlásení konkurzu na majetok povinného v Obchodnom vestníku vydal rozhodnutie o zastavení exekúcie podľa § 61n ods. 1 písm. g/ Exekučného poriadku, keďže predmetom exekúcie je pohľadávka, ktorá môže byť uspokojená iba v konkurze (§ 166a ZoKR). Vzhľadom na uvedené navrhol, aby sudca napadnuté uznesenie zrušil, nedôvodné námietky zamietol a z dôvodu, že námietky neboli dôvodné, priznal mu právo na náhradu trov konania.

5/ Oprávnený s podanou sťažnosťou nesúhlasil. Exekučným titulom - rozsudkom vydanom Okresným súdom Zvolen zo dňa 29.01.2018, č.k. 6Csp/71/2017 mu bol v postavení žalobcu priznaný nárok na náhradu poistného plnenia - stratu na zárobku v sume 190,54 EUR, bolestné 1.253,- EUR, náhradu za poskytnutú zdravotnú starostlivosť v sume 1.033,12 EUR, spolu s príslušenstvom. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že v danom prípade ide o pohľadávku zo zodpovednosti za škodu spôsobenú na zdraví v zmysle

ustanovenia § 166c ods. 1 písm. d) ZoKR. Pokiaľ povinný uvádza, že nárok oprávneného nie je nárok na náhradu škody, ale ide o právo oprávneného na tzv. postih (regres), s uvedeným tvrdením oprávnený súhlasí, avšak zároveň má za to, že uvedené nevylučuje to, že pohľadávku oprávneného možno zaradiť pod pohľadávky podľa ustanovenia § 166c ods. 1, písm. d) ZKR, na ktoré sa režim podľa ustanovenia § 167f ods. 2 ZoKR nevzťahuje. Podmienkou vzniku tohto nároku je skutočnosť, že nárok poškodeného zanikol v dôsledku plnenia osoby, ktorá si tento nárok uplatňuje, t.j. pohľadávka oprávneného sa týka náhrady škody, ktorú oprávnený za škodcu, ktorý je zodpovedný za túto škodu, uhradil poškodenému. Odškodnenie je totiž poškodenému povinný poskytnúť buď priamo škodca alebo príslušný poisťovateľ v prípade platne uzavretého povinného zmluvného poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. V prípadoch, kedy poisťná zmluva uzavretá nebola alebo z určitých dôvodov zanikla, a teda poškodený nemá možnosť obrátiť sa na žiadnu poisťovňu, aby uhradila škodu za osoby zodpovedné za škodu, je práve oprávnený povinný odškodniť poškodeného, čím mu zároveň vzniká pohľadávka voči tomu, kto za túto škodu zodpovedá. V prípade prijatia záverov povinného by pod ustanovenie § 166c ods. 1 písm. d) ZoKR spadala len pohľadávka, ktorú má voči škodcovi v konkurze priamo poškodený. Uvedený záver je však nelogický. Cieľom predmetného ustanovenia je brániť právo poškodeného na náhradu škody na zdraví pred jej zánikom v dôsledku vyhláseného konkurzu na majetok dlžníka. Zákonodarcu teda stavia následky protiprávneho konania škodcu vedúceho k škode na zdraví vyššie, a priznáva im postavenie konkurzom nedotknutých pohľadávok. Bolo by potom krajne nespravodlivé, aby oprávnený mal toto právo upreté a bol postavený do pozície toho, kto je nútený finančne znášať protiprávne správanie škodcu, na ktorého majetok bol vyhlásený konkurz. Na základe vyššie uvedeného navrhol, aby súd prvej inštancie sťažnosť ako nedôvodnú v zmysle ustanovenia § 250 ods. 1 CSP zamietol.

6/ Podľa § 200 Exekučného poriadku na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

7/ Podľa § 248 CSP o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

8/ Podľa § 250 ods. 2 CSP ak je sťažnosť dôvodná, súd napadnuté uznesenie zruší alebo zmení; v prípade zrušenia uznesenia je súdny úradník viazaný právnym názorom súdu.

9/ Podľa § 61n ods. 1 písm. g) Exekučného poriadku exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ak z osobitného predpisu vyplýva, že je tu dôvod na zastavenie exekúcie.

10/ Podľa § 61n ods. 4 Exekučného poriadku ak ide o dôvod zastavenia exekúcie podľa odseku 1 písm. c) až e) a g), môže účastník konania do 15 dní od doručenia upovedomenia o zastavení exekúcie podať u exekútora námietky proti upovedomeniu o zastavení exekúcie a výzve na úhradu trov exekútora. Námietky spolu s napadnutým upovedomením o zastavení exekúcie a výzvou na úhradu trov exekútora predloží exekútor bezodkladne súdu na rozhodnutie. Nedôvodné námietky súd uznesením zamietne. Ak súd námietkam vyhovie, uznesením upovedomenie o zastavení exekúcie zruší alebo výzvu na úhradu trov exekútora vráti exekútorovi na prepracovanie. Ak námietky neboli podané alebo nie sú prípustné, doručí exekútor upovedomenie o zastavení exekúcie súdu.

11/ Podľa § 167f ods. 2 ZoKR ak bol vyhlásený konkurz, ide o dôvod, aby sa bez zbytočného odkladu rozhodlo o zastavení konania, v ktorom sa vymáha pohľadávka, ktorá môže byť uspokojená iba v konkurze alebo sa považuje za nevymáhateľnú. Výťažok exekúcie, ktorý ešte nebol vydaný oprávnenému, exekútor po odpočítaní odmeny a svojich trov, vydá oprávnenému.

12/ Podľa § 166a ZoKR ak tento zákon neustanovuje inak (§ 166b a 166c), len v konkurze alebo splátkovom kalendárom môžu byť uspokojené tieto pohľadávky: a) pohľadávka, ktorá vznikla pred kalendárnym mesiacom, v ktorom bol vyhlásený konkurz alebo poskytnutá ochrana pred veriteľmi (ďalej len "rozhodujúci deň"), b) budúca pohľadávka ručiteľa, spoludlžníka alebo inej osoby, ktorej vznikne pohľadávka voči dlžníkovi, ak bude za neho plniť záväzok, ktorý vznikol pred rozhodujúcim dňom, c) pohľadávka, ktorá vznikne v súvislosti s vypovedaním zmluvy alebo odstúpením od zmluvy (§ 167d), ak ide o zmluvu uzatvorenú pred vyhlásením konkurzu.

13/ Podľa § 166e ods. 1, 2 ZoKR o oddĺžení rozhodne súd v uznesení o vyhlásení konkurzu alebo v uznesení o určení splátkového kalendára tak, že dlžníka zbavuje všetkých dlhov, ktoré môžu byť uspokojené iba v konkurze alebo splátkovým kalendárom (§ 166a) v rozsahu, v akom nebudú uspokojené v konkurze alebo splátkovým kalendárom. V uznesení súd uvedie znenia zákonných ustanovení, ktoré upravujú, o ktoré dlhy ide. Oddĺžením sa pohľadávky, ktoré môžu byť uspokojené iba v konkurze alebo splátkovým kalendárom (§ 166a), bez ohľadu na to, či boli alebo neboli prihlásené, stávajú voči dlžníkovi nevymáhateľné v rozsahu, v ktorom ho súd zbavil dlhov.

14/ Podľa § 166c ods. 1 písm. d/ ZoKR oddĺžením sú nedotknuté pohľadávky zo zodpovednosti za škodu spôsobenú na zdraví alebo spôsobenú úmyselným konaním vrátane príslušenstva takejto pohľadávky.

15/ S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd preskúmal napadnuté rozhodnutie, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 249 CSP a zistil, že sťažnosť povinného je dôvodná. Vyšší súdny úradník vec nesprávne právne posúdil. Právnym posúdením veci je aplikácia práva na zistený skutkový stav. Je to činnosť súdu spočívajúca v podradení zisteného skutkového stavu príslušnej právnej norme, ktorá vedie súd k záveru o právach a povinnostiach účastníkov právneho vzťahu. Súd pri tejto činnosti rieši právne otázky (questio iuris). Ich riešeniu predchádza riešenie skutkových otázok (questio facti), teda zistenie skutkového stavu. Právne posúdenie je všeobecne nesprávne, ak sa súd dopustil omylu pri tejto činnosti, t. j. ak posúdil vec podľa právnej normy, ktorá na zistený skutkový stav nedopadá, alebo správne určenú právnu normu nesprávne vyložil, prípadne ju na daný skutkový stav nesprávne aplikoval.

16/ V konaní bolo nesporné, že povinný bol rozhodnutím Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 4OdK/1020/2019 zo dňa 28.11.2019 oddĺžený, a to formou konkurzu (druhou formou oddĺženia je splátkový kalendár) vyhláseného podľa IV. časti ZoKR. Rozhodnutie bolo zverejnené v Obchodnom vestníku č. 240/2019 dňa 12.12.2019 a dňom nasledujúcim po tomto zverejnení nastali účinky konkurzu.

17/ Súdny exekútor bol povinný v takom prípade vydať upovedomenie o zastavení exekúcie podľa § 61n ods. 1 písm. g/ Exekučného poriadku. Podľa citovaného ustanovenia exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ak z osobitného predpisu vyplýva, že je tu dôvod na zastavenie exekúcie. Tým osobitným predpisom je podľa poznámky pod čiarou ZoRK. ZoRK upravuje dva prípady, keď má byť bez zbytočného odkladu rozhodnuté o zastavení exekúcie - § 167f ods. 2 (vyhlásenie konkurzu v konaní o oddĺžení) a § 168b ods. 1 veta druhá (určenie splátkového kalendára v konaní o oddĺžení). Dikcia znenia § 61n ods. 1 písm. g/ Exekučného poriadku nepripúšťa úvahu rozhodujúceho orgánu o tom, či exekúciu zastaví alebo nie. Zákonodarcu pripustil možnosť voči takému upovedomeniu o zastavení exekúcie podať námietky. Ako relevantné do úvahy prichádzajú námietky týkajúce sa neexistencie dôvodu na zastavenie exekúcie, najmä, že predmetom exekúcie je vymáhanie oddĺžením nedotknutej pohľadávky podľa ustanovenia § 166c ZoKR.

17/ Z exekučného titulu a zhodných tvrdení účastníkov konania vyplývalo, že nárok oprávneného priznaný exekučným titulom je regresnou pohľadávkou. Spor však nastal ohľadom posúdenia, či takú pohľadávku možno považovať za oddĺžením nedotknutú pohľadávku podľa § 166c ods. 1 písm. d/ ZoKR. Vyšší súdny úradník ju v napadnutom uznesení posúdil ako oddĺžením nedotknutú pohľadávku, v dôsledku čoho nemalo dôjsť k zastaveniu exekúcie upovedomením súdneho exekútora.

18/ Sudca však právne posúdenie vyššieho súdneho úradníka nepovažoval za správne, pretože predmetom exekúcie nebola pohľadávka oprávneného zo zodpovednosti za škodu spôsobenú na zdraví v zmysle § 166c ods. 1 písm. d/ ZoKR, a to z nižšie uvedených dôvodov. Pod pojem pohľadávky zo zodpovednosti za škodu spôsobenú na zdraví nemožno subsumovať aj regresný nárok oprávneného vyplývajúci z ust. § 24 ods. 7 zákona o PZP, o čom svedčí aj rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 7Cdo/162/2019 zo dňa 27.11.2019, na ktoré povinný poukázal v sťažnosti. Najvyšší súd neposúdil pohľadávku (ktorú si žalobca v základnom konaní uplatnil proti žalovanému ako zákonné postihové právo) ako nárok na náhradu škody spôsobenej na zdraví alebo úmyselným konaním podľa § 166c ods. 1 písm. c/ ZoKR, i keď by sa takto na prvý pohľad mohla javiť. V zmysle iného rozhodnutia Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 4Cdo 284/2010 zo dňa 28.10.2011, ktoré bolo publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdu Slovenskej republiky č. 3/2013 na str. 15 pod číslom 34, právo Slovenskej kancelárie poisťovateľov proti tomu, kto zodpovedá za škodu, na náhradu toho, čo za neho plnila (§ 24 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti

za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozila a o zmene a doplnení niektorých zákonov), je regresným právom, a nie právom na náhradu škody. V danej veci nejde o nárok na náhradu škody vzniknutej poškodenému proti tomu, kto škodu spôsobil, ani o zákonnú cesiu tohto nároku poškodeného, ale o zvláštny postihový nárok. Pohľadávka oprávneného tak nepredstavuje pohľadávku vzniknutú zo zodpovednosti povinného za škodu spôsobenú na zdraví alebo spôsobenú úmyselným konaním, ani príslušenstvo takej pohľadávky, ale ide o pohľadávku priznanú oprávnenému na základe osobitného postihového nároku (sui generis). Nakoľko pohľadávky oddĺžením nedotknuté sú v ZoKR taxatívne vymenované, pričom konkrétne ustanovenie § 166c ods. 1 písm. d/ ZoKR sa týka len pohľadávok zo zodpovednosti za škodu a nemožno ho rozširovať aj na prípady iného hmotnoprávneho nároku - postihového nároku podľa zákona o PZP tak ako to tvrdil oprávnený, potom bolo nutné konštatovať, že pohľadávka oprávneného z titulu zákonného postihového práva priznaná exekučným titulom nespádala do kategórie oddĺžením nedotknutých pohľadávok podľa § 166c ods. 1 ZoKR.

19/ Vzhľadom na to, že pohľadávku v zmysle vyššie uvedeného nemožno považovať za oddĺžením nedotknutú pohľadávku, súdny exekútor bol povinný v zmysle ustanovenia § 61n ods. 1 písm. g/ Exekučného poriadku (vzhľadom na vyhlásený konkurz na majetok povinného) vydať upovedomenie o zastavení exekúcie. Z uvedených dôvodov je potom rozhodnutie vyššieho súdneho úradníka, ktorým vyhovel námietkam oprávneného (výrok I.) a zrušil upovedomenie o zastavení exekúcie (výrok II.) nesprávne, preto sudca postupom podľa § 250 ods. 2 CSP uznesenie vyššieho súdneho úradníka zmenil vo výroku I. tak, že námietky oprávneného voči upovedomeniu o zastavení exekúcie a výzve na úhradu trov exekúcie zamietol a výrok II. zrušil, nakoľko vzhľadom k tomu, že bol od rozhodnutia o námietkach závislým výrokom, zamietnutím námietok stratil svoje opodstatnenie a bolo potrebné ho zrušiť.

20/ Podľa § 199a ods. 2 Exekučného poriadku trovami povinného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie.

21/ Podľa § 199d ods. 2 Exekučného poriadku, povinný má voči oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, ak mu súd na jeho návrh priznal ich náhradu v súvislosti s rozhodnutím o zastavení exekúcie z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pričítať.

22/ Povinný zastúpený právny zástupcom si uplatnil nárok na náhradu trov konania v súvislosti s podanou sťažnosťou. Exekučný poriadok taxatívnym spôsobom v ustanovení § 199a ods. 2 Exekučného poriadku uvádza, čo možno považovať za trov povinného (výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na zastavenie exekúcie). Ustanovenie § 199d Exekučného poriadku ďalej upravuje pravidlá náhrady trov jednotlivých účastníkov konania. Z uvedeného tak vyplýva, že povinnému nárok na náhradu trov za sťažnosť voči rozhodnutiu o námietkach voči upovedomeniu o zastavení exekúcie a výzvy na úhradu trov exekúcie nemohol vzniknúť, pretože nespadá pod prípad uvedený v § 199a ods. 2 Exekučného poriadku, t.j. nešlo o rozhodovanie na základe návrhu povinného na zastavenie exekúcie. Preto sudca rozhodol tak ako je uvedené vo výroku III. tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné podať odvolanie.